

HANZADE SERVİ
Karamel Kokulu
Öykü Okulu

HANZADE SERVİ
Karamel Kokulu
Öykü Okulu

KARAMEL KOKULU ÖYKÜ OKULU

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Hanzade Servi
RESİMLEYEN: Mert Tugen
EDİTÖR: Burhan Düzçay
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret AŞ
Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No:17 Esenyurt /İstanbul
Tel: 0212 549 53 83

Birinci Baskı: Kasım 2018 (2000 adet)
İkinci Baskı: Temmuz 2019 (2000 adet)
Üçüncü Baskı: Ekim 2021 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-148-7

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48745

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

HANZADE SERVİ
Karamel Kokulu
Öykü Okulu

Hanzade Servi

1978'de doğdu. Anadolu Üniversitesi, İletişim Bilimleri Fakültesi, Basın ve Yayın Bölümünü bitirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde çalıştı; televizyon ve reklam projelerinde senaristlik ve metin yazarlığı yaptı. 2008 Tudem Edebiyat Ödülleri Gülmece Öykü Yarışmasında *Ortanca Balık* adlı dosyasıyla Yayınevi Özel Ödülü'nü aldı. 2014 yılında *Karakura'nın Düşleri* isimli kitabıyla korku öyküleri yarışmasında birinci olan Hanzade Servi'nin *Kora ile Kelebek* kitabı da, Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı İlkgençlik Roman Ödülü'nü kazandı.

Hanzade Servi, kitaplarını yediden yüz yetmiş yediye, ayırım yapmaksızın her yaştan ruhlar için yazıyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Öykü:

Ortanca Balık, Karakura'nın Düşleri

Başvuru:

Karamel Kokulu Öykü Okulu

Roman:

Hayalet Tozu, Umacı, Kumdan Salıncak, Yo-Yo

Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-1

Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-2 Mektup Ağacı

Hortlaklar Geçidi, Kalamar Pansiyon, Havuç Ağacı

Kumsal'ın Çizgili Dünyası, Kora ile Kelebek

Su Günlükleri-1 Biz Arkadaş mıyız?

Su Günlükleri-2 Ben Kıskanç mıyım?

Çok İlginç Bir Haberim Var

Sen de Oku Klasikler: Peter Pan

Bölümler

1. Dersler Başlıyor!.....	11
2. Öykünün İlk Adımları... Pıt Pıt Pıt!.....	19
3. Öykünün Girişi ve Sonu Karamel Koksun	37
4. Hiçbir Engel Bizi Yıldırılmaz!.....	53
5. Aman Okurlar Kaçmasın!.....	65
6. Öyküyü Kim Anlatacak?.....	92
7. Öykün, Sen Nasıl İstersen Öyle Olur	102
8. Okurlar Neleri Çok Sever?.....	113
9. Mezuniyet Öncesi Karamel Kokulu Dersler	143
10. Yazarlık Oyunları.....	154
11. Yazmak ve Yayımlamakla İlgili Cevaplar.....	168
12. Karamel Kokulu Öykü Okulu'nda Son Gün	175

KARAMEL KOKULU ÖYKÜ OKULU'NA HOŞ GELDİN!

Şu an, Karamel Kokulu Öykü Okulu'na ön kaydın yapıldı. Kaydının tamamlanması için, gördüğün ilk kanguruya, 'Naber?' demen, beş kavanoz kayısı kompostosuna paraşüt dikmen ve yaz uykusundan yeni uyanmış bir hipopotamla çektiirdiğin fotoğrafı bize ulaştırman gerek. Ya da sadece 'Hebele hübele!' diye bağırarak da kayıt yaptırabilirsin.

Okulu bitirdiğinde yazmaya dair pek çok ipucunu öğrenmiş, bir sürü eğlenceli alıştırmayı tamamlamış ve amuda kalkarak kitap okuma becerisi kazanmış olacaksın. (Sonuncusunu kazanmayabilirsin ama diğer ikisi kesin!)

Şimdi kayıt formunu doldur ve hemen derslere başlayalım.

KAYIT FORMU

Adım:

Okula kayıt tarihim:

Bugünkü yaşıım:

Karamel Kokulu Öykü Okulu'na başlama sebebim:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Aşağıdakileri kitabı bitirdikten sonra doldur.

Mezuniyet tarihim:

Karamel Kokulu Öykü Okulu'nda öğrendiklerim:

.....
.....
.....
.....
.....

Sürekli gevezelik eden, gözlüklü bir limonla
karşılaşıyordum ona şöyle derdim:

.....
.....
.....
.....
.....

Sürekli gevezelik etmeyen, gözlüksüz bir limonla
karşılaşıyordum ona şöyle derdim:

.....
.....
.....
.....
.....

1. BÖLÜM

DERSLER BAŞLIYOR!

Tam üç yüz elli yıldır, çocuklara öykü yazmayı öğretmem gerektiğini söylüyorlar. Eee, tamam, biraz abartmış olabilirim. Sadece üç yüz kırk sekiz yıldır söylüyorlar. Geri kalan zamanlarda daha çok “Kambur durma!”, “Kafanın üzerinde niye kasketli bir tavus kuşu oturuyor?” ya da “Hadi çilek reçeli kovalayalım?” falan diyorlar. Geçen gün uzun uzun düşündüm ve haklı olduklarına karar verdim. Evet, birlikte öykü yazmayı öğreneceğiz! Sana müthiş alıştırıcılar yaptıracağım, arkadaşlarıyla oynayabileceğin yazarlık oyunları öğreteceğim. Vee, Karamel Kokulu Öykü Okulu’ndan mezun olduğunda, duvarına asabileceğin bir diploma alacaksın. Hazır mısın?

Öykü yazmak için nasıl hazır olunur ki? Aslında bu, kişiden kişiye göre değişen bir şey. Kimi bilgisayarını açar, kimi defterini açar, kimi pencereyi açar, kimi sadece gözlerini açar.

Mesela ben, yazmaya başlamadan önce mutlaka sakısı çiçeklerimle dans eder, sonra dışarıda bağıra çağıra

saklambaç oynayan tavuklara, “Şşşt, sessiz olun,” derim. Ah, o tavuklar! Saklambaç oynarken gerçekten çok fazla gürültü çıkarabiliyorlar.

Ama bilgisayarı veya defteri açmadan önce, her şeyin başladığı o noktaya gitmemiz gerekiyor. O noktanın adı, ilham! Ne zaman ağaca tırmansam, karşıma hemen şu sorular çıkar:

Ilham hangi saatlerde gelir? Nasıl gelir? İlhamın geldiğini nereden anlarız? İlham ne renktir? Kanatları var mıdır? Çikolatayı sever mi?

Tamam, sakin ol. Öykü yazmaya dair kafadaki tüm soruları cevaplamak için buradayım.

İlham, Gel Haydi!

İki çeşit ilham var:

1. Zamansız ilham
2. Davetli ilham

Şimdi bu ikisinin ne olduğunu açıklamam gerekiyor, değil mi? Karamel kokulu bir öykü okulu açmanın en zor yanı, her şeyi açıklamak zorunda kalmam. Neyse, çarçabuk açıklarsam, horoz şeklinde kurabiye yapma atölyeme zamanında yetişebilirim.

Zamansız ilham

Yazarlar, zamansız ilhamı hem çok sever hem de ondan nefret ederler. Çünkü zamansız ilham, adı üstünde, siz onu

beklemiyorken gelir. Mesela markette domates seçerken, bir alışveriş merkezinin yürüyen merdivenlerindeyken, uykuya dalmak üzereyken, sinemada film izlerken ya da geveze bir brokolinin komik olmayan şakalarını dinlerken... Yazarlığın ilk kuralı, zamansız ilhamlara karşı hazırlıklı olmaktır. Yani yanında her zaman kâğıt kalem bulundur. Belki notlarını telefona, tablete ya da çikolatalı gofretin üzerine alıyordur; hiç fark etmez. Yeter ki zamansız ilhamları kaçıрма. Herkes gökyüzünde hiphop yapan bir leylek sürüsünü izlerken, ağacın altına oturmuş harıl harıl notlar alan birini görürsen anla ki ona, zamansız ilham gelmiş. Bugüne kadar kimse, zamansız ilhamlara zamanlı gelmeleri için terbiye vermeyi başaramadı.

Davetli ilham

Öykü yazmak için ihtiyaç duyduğun tüm koşulları oluşturup, ‘ne yazsam acaba’ diye düşünürken gelen ilhamdır. Böyle söyleyince, sıkıcı bir ilhammış gibi görünebilir, ama en az zamansız ilhamlar kadar heyecan vericidir. Bu şekilde, ilhamın senin emrinde olduğunu hissedersin. Sanki sen ‘gel’ deyince gelen, ‘git’ deyince giden uslu bir masa lambası gibidir. İlhamı istediğin zaman çağırabilmek, sadece tecrübeli yazarlara özgü bir yetenek değildir. Sana ilham veren koşulları oluşturman yeter. Böylece konuyu hoop diye, öykü yazmak için hazırlanmaya bağladık.

Yazarın Hazırlıkları

Pekâlâ, ilhamımız geldi ya da gelmesini sağlamak istiyoruz. Çünkü bir öykü yazacağız. Şimdi karar vermemiz gereken şey, öyküyü nereye yazacağız...

Bilgisayara mı?

Deftere mi?

Heyecanlı bir gergedanın sırtına mı?

Sonuncuyu tavsiye etmem, çok yorucu oluyor. Bir seferinde öykümü, heyecanlı bir gergedanın sırtına yazmışım ve gergedan zıplaya zıplaya gözden kayboldu. Tabii öyküm de onunla birlikte gitti. Bir yerlerde, üzerine öykü yazılmış, zıplayan bir gergedan görürsen bana haber verir misin? Öyküyü de sakın okuma!

Eskiden bilgisayar olmadığı için, yazarlar kitaplarını tavuklarının tüylerini yolup, o tüyleri mürekkebe batırarak yazarmış. O günden beri, tavukların yazarlardan nefret ettiği söylenir. (Tamam, bunu şimdi uydurdum. Ama bana kızmamalısın. Çünkü yazarlar uydurmayı sever. Hayatlarını bu şekilde kazanıyorlar.) Daha sonra, daktilo dönemi gelmiş. Yazarlar daktilonun tuşlarına ÇAT ÇAT ÇAT diye vurdukça, komşuların kafası şişermiş. Ardından, bilgisayarlarla tanışmışız. Bu sefer de yazarlar bilgisayarda oyun oynamaktan, Youtube videoları izlemekten, kitaplarını yazamaz hale gelmiş. (Evet, yazar olmak tarihin hiçbir döneminde kolay değil.)

Sen öykünü deftere mi, yoksa bilgisayara mı yazmak istiyorsun? Bunun için bir kural yok. Yani istediğini seçebilirsin. Kitaplarını önce deftere yazıp sonra bilgisayara geçiren bir yazar arkadaşım var. El yazısı o kadar çirkin ki defterinin sayfaları, halay çekerken birbirine karışıp yere yuvarlanmış karıncaların fotoğraf albümüne benziyor. Ama kendi el yazısını okuyamamak, canını hiç sıkıymıyor; inatla defter kullanmayı sürdürüyor. (Yazısı çirkin olan yazarlarla, defter kullanmak için kesinlikle ehliyet alması gerek.)

Şimdi sıra geldi, ilham mekânını seçmeye... İlham mekânı önemlidir ve o da yazardan yazara değişir. Yani sana öykünü bir ağacın tepesinde, en sevdiğin dondurmacıda, yüzme kursunda ya da denizanalarının dans dersinde yazmanı tavsiye edemem.

İlk öykümü, kış uykusuna yatmış bir ayı ailesinin evinde yazmıştım. O kadar çok horluyorlardı ki ilkbahar gelene kadar öyküye tam iki yüz elli kez baştan başlamıştım.

Bazı yazarlar, yazabilmek için yalnızlığa ve sessizliğe ihtiyaç duyar. Bazılarıysa aksine, kalabalık ve gürültülü ortamlarda dikkatlerini daha iyi toplar. Sen hangisisin? Bilmiyorsan deneyerek bulabilirsin. Önce astronot eğitimi alıp başka bir gezegene git ve orada yazmayı dene. Konsantre olamadıysan, kargaların kurduğu bir müzik grubunun konserinde sahnenin kenarına oturup yaz. Veya sessizlik için bir ağacın altına ya da odanı; gürültü için de bir kafeyi ya da misafirlerin doluştuğu salonu kullan. Yalnızken mi yoksa insanların arasında mı daha çabuk öykü yazma havasına girdiğini hemen anlayacaksın. Buna göre, kendine bir çalışma köşesi belirle.

Evet, artık öykünü nerede ve nereye yazacağını biliyorsun. O halde yaz. Ben gidiyorum. Sana kolay gelsin.

Gittiğimi sandın, değil mi? Gerçi bir satır bile ara vermeden konuşmaya devam ediyorum. Büyük ihtimalle gitmediğimi hemen fark etmişsindir. Sana bir öykü yazdırmadan şuradan şuraya gitmeyeceğim. Ama buradan buraya gidebilirim. Şaka şaka, kitabın sonuna kadar peşindeyim. Karamel Kokulu Öykü Okulu'nu bitirdiğinde, elinde kendi yazdığın bir öykü olacak. O öyküyle ne yapacağınsa, tamamen sana kalmış. İster çekmecende sakla, ister arkadaşlarına okut, ister bir hipopotamın kuyruğuna bağla. Aslında bakarsan... bence bağlama. Bundan pek hoşlanmıyorlar.

HANZADE SERVİ

Karamel Kokulu Öykü Okulu

ÖYKÜ YAZMAYI ÖĞRENMEK
HİÇ BU KADAR EĞLENCELİ OLMAMIŞTI!

Şu an, Karamel Kokulu Öykü Okulu'nun kapısındasın. Öykü yazmayı çok istiyor ama nereden başlayacağını mi bilemiyorsun? Yoksa çoktan başladın da yarısında takılıp kaldın mı? Belki de tam son sayfada, ilhamın tavuklarla dans etmeye kaçtı.

Birbirinden eğlenceli yazarlık alıştırmaları ve yazmaya dair kafandaki tüm soruların cevapları, içeride seni bekliyor. Tek yapman gereken, Karamel Kokulu Öykü Okulu'na başlamak. Üstelik kitabın sonunda, seni bir sürpriz bekliyor.

Hey! Sakın sürprize şimdi bakma.

Resimleyen: Mert Tugen

tudem.com
tudemyayin grubu